

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 360 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**om Frankrigs nationale reformprogram for 2013
og med Rådets udtalelse om Frankrigs stabilitetsprogram for 2012-2017**

{SWD(2013) 360 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs nationale reformprogram for 2013 og med Rådets udtalelse om Frankrigs stabilitetsprogram for 2012-2017

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet⁴,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for beskæftigelse og vækst, Europa 2020, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker, som fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge EU's potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens forslag en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁵, som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.
- (3) Den 29. juni 2012 vedtog stats- og regeringscheferne en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2013) 360 final.

⁴ P7_TA(2013)0052 og P7_TA(2013)0053.

⁵ Rådets afgørelse 2013/208/EU af 22. april 2013.

samt i euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

- (4) Den 6. juli 2012 vedtog Rådet en henstilling om Frankrigs nationale reformprogram for 2012 og afgav sin udtalelse om Frankrigs opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2016.
- (5) Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse⁶, som markerede starten på det europæiske semester for 2013 om samordning af de økonomiske politikker. Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen ligeledes på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen⁷, hvori Frankrig blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.
- (6) Den 14. marts 2013 tilsluttede det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og væksthæmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder i økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.
- (7) Den 10. april 2013 offentliggjorde Kommissionen resultaterne af sin dybdegående undersøgelse⁸ for Frankrigs vedkommende i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionen konkluderer af sin analyse, at Frankrig har makroøkonomiske ubalancer, som kræver overvågning og beslutsomme politiske foranstaltninger. Navnlig i lyset af den franske økonomis størrelse er der bl.a. grund til at være opmærksom på udviklingen med hensyn til forværringen af handelsbalancen og konkurrenceevnen, der skyldes såvel omkostningsmæssige som andre faktorer – også på baggrund af en forværring af landets finansielle position over for udlandet og en stor offentlig gæld – for at mindske risikoen for negative påvirkninger af den franske økonomi og Den Økonomiske og Monetære Union.
- (8) Den 30. april 2013 afleverede Frankrig sit stabilitetsprogram for perioden 2013-2017 og sit nationale reformprogram for 2012. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (9) Baseret på vurderingen af det opdaterede stabilitetsprogram fra 2013 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at Frankrig trods en betydelig konsolideringsindsats, som nedbragte det samlede underskud fra 7,5 % af BNP i 2009 til 4,8 % i 2012, ikke kan forventes at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud senest i 2013, således som Rådet henstillede i slutningen af 2009. Dette hænger især sammen med, at det makroøkonomiske klima er mindre gunstigt end forventet på det tidspunkt, hvor henstillingen blev fremsat, hvilket til dels udlignes af ekstraordinære indtægter, selv om indsatsen til dels var koncentreret om slutningen af perioden. Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for de budgetmæssige fremskrivninger i programmet, er realistisk for 2013, men alt for optimistisk for 2014. Myndighederne forventer bl.a., at BNP efter at have stagneret i 2012 (0 %) og 2013

⁶ COM(2012) 750 final.

⁷ COM(2012) 751 final.

⁸ SWD(2013) 117 final.

(+0,1 %) vil vokse med 1,2 % i 2014, idet det samtidig antages, at der træffes finanspolitiske foranstaltninger for at nedbringe det offentlige underskud til 2,9 % af BNP. Til sammenligning vil BNP stige med 1,1 % i 2014 ifølge Kommissionens prognoser, som bygger på en antagelse om uændret politik, og som kun tager hensyn til foranstaltninger, der er vedtaget eller præciseret i tilstrækkelig grad, og dermed forventes et underskud på 4,2 % af BNP. Hovedmålet med budgetstrategien i programmet er at opfylde den mellemfristede målsætning om et balanceret budget strukturelt set, således som det var tilfældet i programmet for sidste år. Dette er mere ambitiøst end påkrævet ifølge stabilitets- og vækstpakten. Mållåret for gennemførelsen af den mellemfristede målsætning er 2016 sammenholdt med 2015 i det tidligere stabilitetsprogram. Det planlagte samlede underskud, jf. stabilitetsprogrammet, er i overensstemmelse med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2014, dvs. ét år efter den reviderede frist, som Rådet fastsatte i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i slutningen af 2009. I lyset af den alt for optimistiske prognose for væksten i 2014 finder Rådet, at medmindre der træffes yderligere foranstaltninger for mærkbart at styrke indsatsen for det pågældende år, er myndighedernes påtænkte finanspolitiske indsats uforenelig med en reel korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2014. De planlagte besparelser og supplerende indtægter er heller ikke præciseret. Under disse omstændigheder er det nødvendigt at specificere foranstaltninger for både 2014 og 2015 for på en overbevisende måde at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud vil blive korrigeret senest i 2015[, jf. Rådets henstilling]. I 2016 forventes den strukturelle saldo ifølge Kommissionens beregning at udgøre -0,4 % af BNP (-0,3 % i 2017), og MTO vil således ikke blive opfyldt inden udgangen af programperioden. Fremskridt i retning opfyldelse af den mellemfristede budgetmålsætning i dette år forventes at udgøre 0,3 % af BNP, hvilket er under benchmarket på 0,5 % af BNP. Den offentlige gæld er steget betydeligt siden krisens begyndelse. Fra 64,2 % i 2007 nåede gældskvoten 90,2 % i 2012, og den forventes at stige yderligere til 96,2 % frem til 2014 ifølge Kommissionens prognoser fra foråret 2013. Myndighederne forventer, at gældskvoten vil toppe med 94,3 % af BNP i 2014 og efterfølgende falde til 88,2 % i 2017. Frankrig vil være i en overgangsperiode fra 2016 med hensyn til opfyldelsen af gældskriteriet.

- (10) I betragtning af den store og stadig voksende gæld og den omstændighed, at fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud er udsat igen [til 2015], er det så meget desto vigtigere, at budgettet for 2013 gennemføres nøje, og at en mærkbar konsolideringsindsats videreføres med beslutsomhed i de efterfølgende år. Det er navnlig afgørende, at Frankrigs offentlige udgifter stiger betydeligt langsommere end det potentielle BNP, idet det strukturelle underskud hidtil først og fremmest er forbedret med foranstaltninger på indtægtssiden. I den forbindelse bør der i den igangværende analyse af de offentlige udgifter ("modernisation de l'action publique"), der omfatter lokale myndigheder og socialsikringsmyndigheder foruden centralregeringen, forelægges retningslinjer for yderligere at forbedre effektiviteten af de offentlige udgifter. Der er ligeledes plads til at strømline de forskellige administrative lag og kompetencer yderligere for at opnå yderligere synergivirkninger, effektivitetsgevinster og besparelser. Den planlagte nye lov om decentralisering bør tage fat på dette spørgsmål. I betragtning af den forventede stigning i de offentlige sundhedsudgifter på mellemlang og lang sigt vil der fremover være behov for en nøjere granskning af udgifter til sundhedsvæsenet og dets effektivitet, navnlig hvad angår udgifter til lægemidler. Det fremgår af de seneste fremskrivninger af pensioner, som er foretaget af et rådgivende pensionsråd ("Conseil d'orientation des retraites"), at

der er et vedvarende underskud på pensionssystemet frem til 2018, hvilket er i modstrid med reformmålet fra 2010 om at opnå balance i systemet til den tid. Dertil kommer, at den delvise ophævelse af reformen fra 2010 strider mod Rådets henstilling. Pensionssystemet vil fortsat stå over for store underskud frem til 2020, og det haster med at indføre nye politiske tiltag for at afhjælpe denne situation, samtidig med at systemets holdbarhed bevares. Sådanne foranstaltninger kunne omfatte en yderligere forhøjelse af minimumspensionsalderen, den normale pensionsalder og minimumsperioden for pensionsbidrag med henblik på fuld pension, en tilpasning af indekseringsregler og en fornyet gennemgang af de nuværende talrige undtagelser fra den generelle ordning for særlige arbejdstagerkategorier. Grundet den negative påvirkning af lønomkostningerne bør det undgås at forhøje socialsikringsbidraget. I lyset af Frankrigs udfordringer mht. de offentlige finanser er det af afgørende betydning, at de finanspolitiske foranstaltninger suppleres med en øget indsats for at gennemføre strukturelle reformer med henblik på at støtte og styrke det langsigtede vækspotentiale i den franske økonomi.

- (11) Som det fremgår af den dybdegående undersøgelse for 2013, udgør Frankrigs konkurrenceevne stadig en betydelig udfordring, hvilket dokumenteres af den stærke tilbagegang i eksportmarkedsandelene i de senere år. Den franske regering fremlagde i november 2012 flere politiske foranstaltninger inden for rammerne af "pagten for konkurrenceevne". Indførelsen af en lempelse af selskabsskatten (Crédit d'impôt pour la compétitivité et L'emploi — CICE) med en planlagt virkning på 20 mia. EUR over hele året er et væsentligt skridt, som bør bidrage til at nedbringe lønomkostningerne. Der er råderum for en yderligere indsats, da den nye skattelempelse blot halverer afstanden mellem den franske skattelempelse og OECD-gennemsnittet for medianlønnen. Dertil kommer, at de finanspolitiske foranstaltninger, som er vedtaget siden 2010, og som berører virksomheder, har forhøjet selskabsbeskatning samlet set, selv når der korrigeres for det ovennævnte tiltag. Den stigning i mindstelønnen, der er besluttet i juli 2012, kan, omend den er begrænset, få negativ indvirkning på jobskabelse og konkurrenceevne, jf. Rådets henstilling for 2012. Mellem 2002 og 2012 steg mindstelønnen pr. time med 38 % (16 % i faste priser). Den høje mindsteløn, som tegner sig for to tredjedele af medianlønnen, kompenseres til dels for arbejdsgivernes vedkommende med en række lempelser mht. arbejdsgivernes socialsikringsbidrag. De dermed forbundne omkostninger for de offentlige finanser er steget kraftigt gennem de senere år, hvilket udgør mere end 1 % af BNP, delvis som compensation for den hurtige stigning i mindstelønnen. Dertil kommer, at andre instrumenter såsom indkomststøtteordninger ("Prime pour l'emploi" og "Revenu de solidarité active") er mere effektive instrumenter end mindstelønnen til at afhjælpe fattigdom blandt beskæftigede.
- (12) Hvad angår ikke-prisbaseret konkurrenceevne, så har regeringen ganske vist for nylig sin eksportstrategi, men støtte til udviklingen af eksportorienterede netværk og partnerskaber ville fremme SMV's internationalisering⁹. Mere generelt kan der træffes foranstaltninger for at sikre et erhvervs-klima, der fremmer SMV'ers vækst. Trods en betydelig indsats, der er foretaget af virksomheder i FoU-intensive sektorer og en betydelig offentlig støtte (f.eks. skattelempelsen i forbindelse med forskning), udgør høj- og mellemhøjteknologiske sektorer kun en beskedent og faldende andel af den franske økonomi. Derfor er der behov for at ophjælpe etableringen og væksten af

⁹ Europa-Kommissionen (2011), "små virksomheder i en stor verden – et nyt partnerskab for SMV'ernes udnyttelse af de globale muligheder", KOM(2011) 702.

SMV'er og virksomheder fra mellemsegmentet i disse sektorer ved at forbedre de rammebetingelser, som fremmer innovation og iværksætterånd. Den klyngepolitik, der er opstillet med henblik på at skabe forbindelse mellem offentlig forskning og private virksomheder, kunne også indrettes yderligere på at tilstræbe gunstige eksterne virkninger mellem private virksomheder, der befinder sig i nærheden af hinanden. Dertil kommer, at ph.d.-studier og forskningserfaring bør gøres tilstrækkeligt attraktive, således at forbindelser mellem private virksomheder og forskningsinstitutter fremmes yderligere.

- (13) Der er kun konstateret begrænsede fremskridt i servicesektoren i løbet af 2012. Der blev bl.a. ikke iværksat horisontale reformer med henblik på at fjerne uberettigede restriktioner inden for regulerede sektorer og erhverv. Mange serviceleverandører i de liberale erhverv oplever stadig restriktioner med hensyn til deres retlige form og ejerforhold (f.eks. restriktioner for kapitalejerforhold for dyrlæger og advokater). Andre betydelige hindringer for adgang eller udøvelse (såsom kommerciel kommunikation, kvoter eller territoriale restriktioner) eksisterer fortsat i en række sektorer (f.eks. taxavogtmænd, visse erhverv inden for sundhedssektoren, notarer og andre juridiske erhverv). Detailhandelssektoren er stadig udsat for en række regler såsom besværlige og tidsrøvende tilladelsesprocedurer med henblik på at etablere detailforretninger. Desuden medfører det gældende forbud mod at sælge med tab en række forvridninger, og målet om at støtte producenter og små detailforretninger kunne opfyldes mere effektivt med mindre forvridende foranstaltninger. Disse uforholdsmæssigt store restriktioner for de regulerede sektorer og erhverv tynger konkurrencen og er tilbøjelige til at presse priserne op. Som det fremgår af den dybdegående undersøgelse, påvirker højere priser i formidlende tjenesteydelser, der tegner sig for næsten en fjerdedel af fremstillingssektorens produktionsomkostninger, i sidste ende de franske virksomheders konkurrenceevne over for udlandet. I 2012 er der opnået begrænsede fremskridt hos netværksindustrier. Det franske elmarked er fortsat et af de mest koncentrerede i EU. De regulerede priser for el og gas forvrider konkurrencen og virker fortsat som en hindring for nytillkomnes adgang. De regulerede takster for erhvervskunder bør fjernes i overensstemmelse med den tidsplan, som er aftalt med de franske myndigheder. En styrkelse af samkøringskapaciteten med nabolandene og lanceringen af et udbud angående vandkraftkoncessioner ville også bidrage til at skærpe konkurrencen på elmarkedet. Angående jernbanesektoren er markedet for jernbanegodstransport mindre dynamisk end i andre medlemsstater, og passagertransporten med jernbane er ikke åbnet for konkurrence undtagen for international jernbanetransport. Med den kommende reform bør det sikres, at en eventuel ny "fælles infrastrukturforvalter" forbliver uafhængig af den etablerede operatør for at garantere nytillkomne lige adgang uden forskelsbehandling.
- (14) Det franske skattesystem er fortsat komplekst og savner effektivitet dels på grund af den brede vifte af undtagelser og særlige tillæg og dels på grund af hyppige ændringer i lovgivningen. Til trods for bestræbelser på at mindske og strømline skatteudgifterne er omfanget af mistede indtægter herfra fortsat høj. Hvis der blev valgt en bredt anlagt selskabs- og indkomstbeskatning med en lav sats, ville dette virke fremmende for vækst og social velfærd. Den mellemliggende momssats stiger fra 7 % til 10 % fra januar 2014. Dette er et skridt i den rigtige retning, men der er behov for en yderligere indsats. Alt i alt er omkostningerne til skatte- og socialsikringsundtagelser på op til 10 % af BNP fortsat meget høje. Trods den påviste manglende effektivitet for så vidt angår visse nedsatte momssatser, f.eks. for restaurationsydelser, er der ikke truffet tilstrækkeligt differentierede politiske foranstaltninger. Indførelsen af CICE-skattefradraget, som delvist finansieres via ovennævnte stigning i den mellemliggende

momssats, men også via den normale momssats, flytter skattebyrden fra arbejde. Der er dog behov for at udvide tiltagets anvendelsesområde og bl.a. at justere andelen af miljøafgifter. Sidste år vedtog Frankrig en række foranstaltninger for at mindske de skattemæssige incitamenter til gældsforpligtelser i selskabsskatterne. Der er imidlertid råderum for en yderligere forbedring (rentefradraget begrænses alene for beløb på over 3 mio. EUR og blot 15 % i 2013 (25 % i 2014) af renterne af det beløb, der overstiger denne grænse, vil ikke længere kunne trækkes fra i skat).

- (15) Ledighedsprocenten er øget fra 9,7 % i 2010 til 10,2 % i 2012. Ifølge Kommissionens prognose vil ledighedsprocenten fortsat stige til 10,6 % i 2013 og 10,9 % i 2014 på grund af den vedvarende svage økonomiske vækst. På den baggrund giver opsplitningen af det franske arbejdsmarked fortsat anledning til betænkeligheder. Sandsynligheden for at blive overflyttet fra en midlertidig stilling til en fast stilling var blot 10,6 % i 2010 sammenholdt med 25,9 % gennemsnitligt i EU. Som følge deraf rammes lavtuddannede arbejdstagere i usikre ansættelsesforhold oftest hårdest i forbindelse med justeringer på arbejdsmarkedet. I maj 2013 blev en lov vedtaget på grundlag af en brancheaftale (ANI) om sikring af arbejdspladser, der er indgået mellem arbejdsmarkedets parter i januar 2013. Den indeholder styrkede rettigheder til arbejdstagere, behandler en usikker retsstilling i forbindelse med afskedigelser og giver arbejdsgivere større fleksibilitet. Loven er et positivt skridt i retning af et mere fleksibelt arbejdsmarked. Den faktiske gennemførelse af denne reform og dens konsekvenser er fortsat behæftet med usikkerhed for indeværende, fordi der efter vedtagelsen af loven om gennemførelse af ANI er behov for yderligere branche- og virksomhedsaftaler, før aftalen kan få fuld virkning.
- (16) En sjettedel af de unge i Frankrig forlader uddannelsessystemet uden at have afsluttet uddannelsen. Dette er særligt urovækkende, fordi ledighedsprocenten blandt unge var 25,4 % ved udgangen af 2012, og risikoen for arbejdsløshed var næsten dobbelt så stor for unge med det laveste kvalifikationsniveau. Praktikpladsordningerne bør gøre en særlig indsats for at nå de mindst kvalificerede unge. Tilpasningen af de nationale ordninger til Rådets henstilling om ungdomsgarantien bør spille en strukturerende rolle i opfølgningen på disse udfordringer. Trods de reformer, som blev påbegyndt i 2009, ligger voksnes deltagelse i livslang læring i Frankrig (5,7 % i 2012; 2,5 % for voksne med et lavt kvalifikationsniveau) under EU-gennemsnittet. Den planlagte overdragelse af beføjelser til de regionale råd kunne give anledning til at afhjælpe det nuværende systems svagheder. Beskæftigelsesfrekvensen for arbejdstagere i aldersgruppen 55-64 år er blandt de laveste i EU (45,7 % i fjerde kvartal 2012), og ledigheden vokser blandt ældre. Selv om det er et skridt i den rigtige retning, står det ikke klart, i hvilket omfang "kontrakter mellem generationer" vil bidrage til at øge beskæftigelsen blandt ældre og lette ældre jobsøgendes tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Frankrigs offentlige udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse steg med 5,3 % i 2012 og forventes at stige med yderligere 6,1 % i 2013 ifølge stabilitetsprogrammet. Det kumulerede underskud i arbejdsløhedskassen, som forventes at ligge tæt på 1 % af BNP i løbet af 2013, kræver en reform af systemet for arbejdsløshedsunderstøttelse. For at sikre et tilstrækkeligt incitament til at arbejde bør nogle elementer tilpasses, f.eks. betingelserne for støtteberettigelse og gradvis nedsættelse af ydelserne i tidens løb eller kompensationsniveauet for arbejdstagere med den højeste løn. Den offentlige arbejdsformidlings (Pôle emploi) nye trepartskonvention indeholder bestemmelser om, at opfølgningen af jobsøgende differentieres. Gennemsnitligt set er sagsbehandlernes portefølje imidlertid øget yderligere som følge af den stigende arbejdsløshed, og omlægningen af Pôle emploi-strategien hæmmes af den vanskelige økonomiske situation. Alt i alt er der behov for

at træffe yderligere foranstaltninger i lyset af de negative økonomiske udsigter og den forventede yderligere stigning i ledigheden i Frankrig.

- (17) Som led i Det Europæiske Semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Frankrigs økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og fremlagt en dybdegående undersøgelse. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Frankrig, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke Unionens samlede økonomiske styring, ved at der fra EU-niveau gives input til kommende nationale beslutninger. Kommissionens henstillinger inden for rammerne af Det Europæiske Semester er afspejlet i henstilling 1-6 nedenfor.
- (18) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået Frankrigs stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse¹⁰ afspejles især i henstillingen 1 nedenfor.
- (19) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger under artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer er afspejlet i henstilling 1, 2, 3, 4, 5 og 6 nedenfor.
- (20) Inden for rammerne af det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en analyse af den økonomiske politik i euroområdet som helhed. På dette grundlag har Rådet udstedt specifikke henstillinger rettet til medlemsstater, der har euroen som valuta. Frankrig bør også sikre fuld og rettidig gennemførelse af disse henstillinger —

HENSTILLER, at Frankrig træffer foranstaltninger i perioden 2013-2014 med henblik på følgende:

1. Styrke og gennemføre budgetstrategien i 2013. Styrke tilpasningens troværdighed ved i efteråret 2013 at specificere og gennemføre de nødvendige foranstaltninger for 2014 og derefter for at sikre en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud på en holdbar måde senest i 2015 og føre den strukturelle tilpasning ud i livet, jf. Rådets henstillinger i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Alle uventede indtægter bør anvendes til at nedbringe underskuddet. En holdbar korrektion af de finanspolitiske ubalancer kræver en troværdig gennemførelse af ambitiøse strukturelle reformer for at øge tilpasningsevnen og sætte skub i væksten og beskæftigelsen. Opretholde en væksthæmmende finanspolitisk konsolideringskurs og yderligere øge effektiviteten i de offentlige udgifter bl.a. ved som planlagt at videreføre en fornyet gennemgang af udgiftskategorier på tværs af alle den offentlige forvaltnings delsektorer. Træffe foranstaltninger i forbindelse med en kommende decentraliseringslov for at opnå besparelser i kraft af bedre synergier mellem det centrale, regionale og lokale forvaltningsniveau. Efter at det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret fortsætte den strukturelle tilpasningsindsats i et hensigtsmæssigt tempo med henblik på at opfylde de mellemfristede målsætninger senest i 2016. Træffe foranstaltninger inden udgangen af 2013 for at bringe pensionssystemet i balance på en holdbar måde senest i 2020, f.eks. ved at tilpasse indekseringsregler, yderligere at hæve den lovbestemte pensionsalder og minimumsperioden for pensionsbidrag med henblik på fuld pension og revidere de særlige pensionsordninger, samtidig med at man undgår at øge

¹⁰ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

arbejdsgivernes socialsikringsbidrag, og øge omkostningseffektiviteten af sundhedsudgifterne, herunder udgifterne til lægemidler.

2. Sikre, at "crédit d'impôt compétitivité et emploi" effektivt mindsker lønomkostningerne med det planlagte beløb, og at ingen anden foranstaltning udligner virkningen heraf. Træffe yderligere foranstaltninger til at sænke lønomkostningerne – især ved yderligere initiativer til at mindske arbejdsgivernes socialsikringsbidrag. Sikre, at udviklingen i mindstelønnen ikke undergraver konkurrenceevnen og jobskabelsen, idet der tages hensyn til løntilskudsordninger og lempelser mht. socialsikringsbidrag.
3. Træffe foranstaltninger til at forbedre erhvervsklimaet og udvikle virksomheders innovations- og eksportkapacitet, navnlig SMV'er og virksomheder i mellemsegmentet. Navnlig iværksætte det bebudede initiativ til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer og forbedre rammebetingelserne for innovation ved at tilskynde til teknologioverførsel og kommerciel udnyttelse af forskningsresultater, herunder gennem en nyorientering af konkurrencepolerne.
4. Træffe foranstaltninger til at øge konkurrencen i servicesektoren. Fjerne uberettigede restriktioner for adgang til og udøvelse af liberale erhverv – især med hensyn til juridisk form, ejerforhold, kvoter og territoriale begrænsninger. Træffe foranstaltninger til at forenkle tilladelse til åbning af detailforretninger og ophæve forbuddet mod salg med tab. Fjerne regulering af gas- og elpriser for erhvervskunder og styrke kapaciteten på samkøringslinjerne med nabolande. Åbne indenlandsk passagertransport for konkurrence i jernbanesektoren.
5. Fortsætte bestræbelserne på at forenkle skattesystemet og forbedre dets effektivitet, samtidig med at kontinuiteten i skattereglerne sikres i det lange løb. Træffe foranstaltninger til at fjerne gældsfordelen i forbindelse med selskabsbeskatning. Intensivere indsatsen for at nedbringe og strømline udgifter finansieret over den personlige indkomstskat og selskabsskatten og samtidig reducere de nominelle satser. Bringe nedsatte momssatser tættere på standardsatsen og fjerne ineffektive nedsatte satser. Træffe yderligere foranstaltninger at omlægge skattebyrden fra arbejde til miljøbeskatning eller forbrug.
6. Fuldt ud og hurtigst muligt gennemføre brancheaftalen fra januar 2013 i samråd med arbejdsmarkedets parter. Træffe yderligere foranstaltninger for at bekæmpe opsplittningen af arbejdsmarkedet, særlig for at gøre noget ved vikaransattes situation. Hurtigt iværksætte en reform af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter for at sikre systemets bæredygtighed og samtidig sikre, at det giver et passende incitament til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Øge ældre arbejdstagers beskæftigelsesfrekvens og tilskynde dem til at deltage på arbejdsmarkedet. Træffe specifikke foranstaltninger for at øge beskæftigelsen blandt ældre arbejdsløse – navnlig gennem målrettet rådgivning og uddannelse. Øge andelen af voksne, som deltager i livslang læring, især blandt de mindst kvalificerede og de arbejdsløse. Sikre, at den offentlige arbejdsformidling effektivt yder individualiseret støtte til de arbejdsløse, og at aktive arbejdsmarkedspolitikker på effektiv vis sigter mod de dårligst stillede. Træffe yderligere foranstaltninger til at forbedre overgangen fra skole til arbejde, f.eks. gennem en ungdomsgaranti og fremme af praktikpladser.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*